

Kitekintés a csipkék világába 2.

Az **azsúrok** (francia eredetű szó)

Megosztó a csipkék besorolásában, hogy a szegő és díszítő azsúr hova tartozik... Áttört, csipkehatású, ezért úgy gondoljuk, hogy mindenképpen innen kell indulni, hiszen ezek a technikák csipkeelőképként jelennek meg.

A vásznakot otthoni körülmények között szőtték meg 60-70 cm szélességben és a szükséges méterszámra. A szövés után felhasználásuk szerint vágták el, elsősorban lakás és viseleti textíliáknak készítették elő. A vágott szél foszlott, bomlott, erre megoldást kellett keresni, a megszótt anyag élettartamának növelése érdekében. A szövött szél tartósságát úgy érték el, hogy a vágott szél fölött néhány centiméterre szálát húztak az alapanyagból, a textil szélét duplán felhajtották és a csoportba szedett szálakat (pázmákat) tűvel, cérnával aláöltve rögzítették. Igazán igényes kézimunkát ma is így dolgozunk el. A munkát balról jobbra haladva a textil hátoldaláról készítjük. Ez a szegő azsúr.

Szép feldolgozás látható ezen a felvidéki lepedővégen.

Amikor több szálát húzunk ki, akkor lehetőségek gazdag tárháza adódik az aszúrok további díszítésére. Ez mindig az alkotó ügyességén, szép iránti igényén fejlődik tovább. Ezeket gyűjtőnéven díszítőaszúrnak hívjuk.

Egyes kutatók szerint jellegzetesen magyar eredetű azsúrunk a „borsóka” elnevezésű textildíszítő mintánk:

Hímzés kísérő motívumaként és szegés díszítéseként is nagyon mives megoldás.

További információkat az

<http://tkcipke.blogspot.com/2013/01/csipkefajtak-azsurok.html>

<http://tkcipke.blogspot.com/2013/02/csipkefajtak-azsurok-2.html> blogban is olvashatunk.